

«Стовп... Стовпи...»

Хвильовий Микола

Стовп... Стовпи...
Кабель переплітається над землею.
Переплітається.
Шлях,
Брук,
Гук.
Ідемо і шукаємо щастя
Голубиною,
Навіть місяць блідолиций
Зернить...
Стрункіш прискореним кроком —
Оком!
М'язи накрійте,
Легені в міх!
Тріщить під силою громовиці
Старий дуб...
Стовп!
І кривавими солдатськими багнетами
Розпанахало нетрі.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/khvyliovyi_mykola/stovp_stovpy